SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 360/06-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. G., S., t. č. vo väzbe, ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 1, čl. 3, čl. 6, čl. 8, čl. 10, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoP 15/05 a 11 CoP 16/05, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. G. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. októbra 2006 doručená sťažnosť Ing. J. G., S., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 1, čl. 3, čl. 6, čl. 8, čl. 10, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoP 15/05 a 11 CoP 16/05.

Sťažovateľ uviedol, že v súčasnosti sa ako obžalovaný nachádza v Ústave na výkon väzby L. (ďalej len „ústav na výkon väzby“). Pred vzatím do väzby bol samostatne zárobkovo činnou osobou v oblasti software i hardware počítačov, servisu pokladní a prevádzky maloobchodnej predajne rozličného tovaru. Má deväť detí a momentálne nemá žiadny príjem.

Ďalej sťažovateľ uviedol, že 31. decembra 2004 mu *«nebola prebraná pošta, údajne z dôvodu, že je „Silvester“, že sa pošta bude brať až 3. 1. 2005. Keďže mi to povedal vo väzbe pán referent, nebol dôvod mu neveriť».* Podľa tvrdenia sťažovateľa odvolanie na predbežné opatrenie bolo datované 28. decembra 2004. Odvolací krajský súd odvolanie spojil s ďalším konaním, čím uznesenie, ktoré vydal, zneprehľadnil, keď odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) o predbežnom opatrení vo veci starostlivosti o deti odmietol z dôvodu oneskoreného podania. V podnete na podanie mimoriadneho dovolania z 28. decembra 2005 preto sťažovateľ namietal, že krajský súd vôbec nezisťoval skutkový stav, prečo je na podaní dátum až 4. januára 2005. Podľa sťažovateľa oneskorené podanie zavinil zamestnanec ústavu, ktorý mu 31. decembra 2004 neprebral poštu, pretože sa v ten deň údajne neberie.

Na základe uvedeného sťažovateľ zastáva názor, že postupom a rozhodnutím krajského súdu v jeho veci došlo k porušeniu práv podľa označených článkov dohovoru.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie čl. 1, čl. 3, čl. 6, čl. 8, čl. 10, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru postupom a rozhodnutím krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoP 15/05, 11 CoP 16/05, zrušil uznesenie č. k. 11 CoP 15/05-92, 11 CoP 16/05 a vrátil vec na ďalšie konanie, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia ustanovenému advokátovi.

Argumentujúc absenciou finančných prostriedkov sťažovateľ zároveň žiada ústavný súd, aby mu ustanovil advokáta na zastupovanie v jeho veci v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Skúmal pritom, či spĺňa všeobecné a osobitné náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ namieta porušenie svojich označených práv postupom krajského súdu, jeho rozhodovaním vo veci odvolania voči uzneseniu okresného súdu o predbežnom opatrení.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti

v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa týkajúca sa rozhodnutí krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoP 15/05, 11 CoP 16/05 je podaná oneskorene.

V okolnostiach prípadu je zjavné, že napadnuté uznesenia krajského súdu vo veci odvolania sťažovateľa voči rozhodnutiu okresného súdu o predbežnom opatrení, nadobudli právoplatnosť skôr, ako dva mesiace pred 5. októbrom 2006, keď sa sťažovateľ obrátil na ústavný súd. Vyplýva to zo sťažovateľom tvrdeného dátumu podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, ktorým bol 28. december 2005. Ak sťažovateľ uvádza, že svoj nesúhlas s postupom a rozhodnutiami odvolacieho súdu opísal v návrhu na podanie mimoriadneho dovolania, nesporne ich v tom čase mal už doručené (a tým nadobudli právoplatnosť) a poznal ich obsah.

Podľa aplikovateľnej judikatúry ústavného súdu mimoriadne opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne, nie je potrebné vyčerpať pred podaním podnetu ústavnému súdu, keďže ich nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné (II. ÚS 42/2001).

V nadväznosti na uvedené, lehota na podanie podnetu ústavnému súdu sa počíta od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu a nie od vybavenia podnetu sťažovateľa generálnym prokurátorom (doručené sťažovateľovi 31. júla 2006). Preto je sťažnosť namietajúca porušenie sťažovateľových namietaných práv rozhodnutiami krajského súdu sp. zn. 11 CoP 15/05 a 11CoP 16/05 podaná oneskorene. Z uvedeného dôvodu ústavný súd už nerozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2006